

sosyalist.

DEVİRİM

SOSYALİST DEVİRİM PARTİSİ YAYIN ORGANI

SAYI: 11

7 AĞUSTOS 1980

500 KURUŞ

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER
SOSYALİST AYDINLAR

SDP, gücünü sizlerden alan bir partidir. Tam bağımsızlığı savunduğu sermaye çevrelerine dayanmadığı için fukara bir partidir. Yalnızca işçi, köylü ve dar gelirli yurttaşların sosyalist aydınların desteğiyle yaşar

Emekçiler, sosyalizme inanan gençler, SDP bağışlarınızı bekliyor Kampanyaya gücünüz oranında siz de katılın. Bağımsız Türkiye Sosyalizmini birlikte kuracağız.

Bağışlarınızı «120 677 No.lu Posta çeki - ANKARA» hesabına yaatabilirsiniz.

Sosyalist Devrimciler Görev Başına

Gelecek rejimin niteliğini başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk yığınlarının politik gücü belirleyecektir

Cumhurbaşkansız Türkiye Cumhuriyeti'nde son bir ay içinde basın, önce «Hükümeti düşürelim mi, düşürmeyelim mi?», «Düşürürsek yerine nasıl bir hükümet gelir?» sorularıyla uğraştı durdu. Bu sorulara Erbakan, Ecevit'i de oyuna getirerek bir yanıt verdi. Derken, kimi allı pullu, kimi 250 gram 'solcu' basınımda çarşaf gibi ölüm haberleri yer aldı. Öte yandan fiyatlar artamaya devam etti. Kü-

çük işletmeler birer ikişer kapanmaya başladı. Üretim yavaşladı; işçiler işten çıkarılmaya başlandı. Hemen hiç bir yatırım yapılmadı; işsizlik arttı. Başlamış olan grevlerin hiç birinde anlaşma olmadı; yeni grevler başladı..

Yani, Cumhurbaşkanı olsa da olmasa da; hükümet olsa da olmasa da; ya da Ahmet bey Cumhurbaşkanı, Mehmet bey başbakan olsa, yurdumuzda değişen pek fazla bir şey yok. Fa-

kirler fakirleşmeye, zenginler zenginleşmeye devam... Çok çok zenginleşen kişiler ya da katmanlar değişir bizde, hükümetler değiştikçe. Dışa bağımlı çarpık kapitalizmin temel kuralıdır bu: Borçlanmak ve her gün kamçılanan tüketim alışkanlığı...

Ekonomik temel tıpkı demiryolu gibidir. Bilindiği gibi trenler, birbirine paralel iki ray üzerinde giderler. Trenin lokomotifinin dizel motorlu, kömürlü ya da elektrikli olması; vagonların sayısı, eskiliği yeniliği gibi etmenlerin, trenin gideceği istasyonu belirlemede hiç etkisi yoktur. Raylar hangi istasyona döşenmişse, tren er ya da geç o istasyona gider. Trenin başka istasyona gidebilmesi için rayların söülüp, yeni istasyona doğru döşenmesi gerekir.

Türkiye ekonomisinin izleyeceği yol, ilk kez İzmir İktisat

Kongresinde belirlenmiş, ama asıl raylar 1947'de, ABD ile ikili anlaşmaların imzalanmasıyla döşenmeye başlamıştır. Şimdi tren büyük bir hızla 'son'a doğru yaklaşmaktadır. Sürekli devalüasyon-enflasyon, sürekli fiyat artışları, ücretlerin dondurulması girişimleri, tarım ürünlerine karşı uygulanan düşük fiyat politikası; ekonomiyi durgunluk dönemine sokmuştur.

Bu sırada, başdöndürücü bir hızla zenginleşen bankerler, hayat pahalılığı karşısında şaşkına dönmüş orta sınıfların tasarruflarını, başlarını soktukları iki odalı evi sattırarak kadar, sömürmektedir. Bankerlerle bankalar arasındaki çekişme, genelinde fazla anlamlı bir çelişki değildir. Temmuz ayının başında serbest bırakılan faiz oranları, kapitalist yöntemlerle sanayileşme özlem-

(Devamı 2. Sayfada)

Ejder döğüşerek öldü Yüreğimize gömüldü

Faşist canilerin silahlı saldırısı sonucu ağır yaralanan Ejder'imizi 12 Temmuz günü kaybettik.

Ejder artık aramızda yok ama, parti toplantılarında yaptığı sade konuşmaları ve kuruluşlarında büyük katkısı bulunduğu parti örgütlerinde yaşıyor. Anıları taptaze dün gibi. Ejder gösterişsiz yaşadı. Bağımsız Türkiye Sosyalizmi için verdiği mücadele de gösterişsizdi. Emekçi halkla çok çabuk dialog kurabilmeyi iyi bilirdi. Her fırsatta, inandığı sosyalizmi kitlelere anlatmaya çalışırdı. İşçisinden kırdaki çobana; ve aynı zamanda savunurdu da AP'li köy muhtarından siyasi polisine kadar...

Bir keresinde afiş yapıstırılırken yakalandığında, emniyette ifade verirken: «Siz bir dükkan açsanız reklamını yapmaz mısınız? Ben de kendi partimin görüşlerini tanıtıyorum. TRT'den konuşulmadığı için afiş yapıstırıyorum. Eğer parti görüşlerini açıklamak yasaksa, AP, CHP, MHP gibi partilerin TRT'den konuşmalarını engellesenize» diye susturmuştu kendini sorguya çeken polis şefini.

Ejder gerçek bir halk devrimcisiydi. Bir yandan yaşam savaşını verirken, bir yandan da Bağımsız Türkiye Sosyalizmini gerçekleştirme savaşını veriyordu. Türkiye emekçi halkının tek kurtuluşunun sosyalizm olduğuna inancı çok büyüktü. Bağnaz ve şabloncu 'sol'cuları kasederek: «Bunlar kendi halkına güvenmiyor. Mao'ya, Lenin'e tanrı gibi tapıyorlar. Bunlar olmasa sosyalizmin gerçekleşmesi daha çabuklaşır» derdi. Ejder.

Sen rahat uyu Ejder. Özlemine çektiğin güzel, yaşanması bir Türkiye'yi kurmak ve uğrunda canını verdiği Bağımsız Türkiye Sosyalizmini gerçekleştirmek için, geride bıraktığın çocukların ve partili kavga arkadaşların sonuna kadar savaşacaklar. Kanları canları pahasına...

Yeni baskı yasaları faşizmin işine yarar

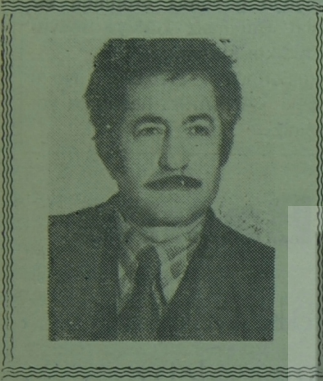
Türkiye'de hükümetler, demokratik hakları kısmak istedikleri zaman, bir takım anti-demokratik yasa tekliflerini Milli Güvenlik Kurulu kanalıyla Meclise yollatmayı, adeta gelenek haline getirdiler. Böylece, bu yasaları kendileri değil de, ordu istiyormuş havasını vermeyi düşünüyor olsalar gerek. Şimdilerde de aynı şey oldu: MGK toplandı, varolan yasalarla terörün önlenemeyeceğine karar verdi, yeni yasalar önerdi ve Bakanlar Kurulu da hemencecik «bu tavsiye kararlarını» uygun buldu. Cumhurbaşkanı vekili de Çankaya'ya Başbakanla birlikte ana muhalefet partisi başkanını da ça-

ğırıp, bu yasaların çıkması için yardımlarını istedi. İsa'dan mı, Musa'dan mı yana olacağına bir türlü karar veremeyen, bir zamanların demokrasi havarisi(!) Ecevit de bu yasaların çıkması için yardım etmeyi kabul etti. Ancak hazretin bazı detaylarda itirazları varmış...

Ne olacak yeni yasalarla? Faşist örgütler, askeri garnizon içindeki cezaevlerinden idamlık hükümlüleri artık kaçırılmaya çalışacak mı? Ordu valisi gibi adamlar, yüzü maskeli faşistlerle, evlerinden genç-ihtiyar kadıncocuk yurttaşları toplayamayacak mı? Profesörler, doktorlar,

(Devamı Sayfa 3'de)

Ejder İme Bağımsız Türkiye Sosyalizmi yolunda şehit oldu

3 Temmuz 1980 günü Ankara'da uğradığı faşist saldırı sonucu üç kurşun yarası olarak ağır yaralanan SDP kurucusu ve Yüksek Onur Kurulu Üyesi Ejder İme, 12 Temmuz günü yatmakta olduğu hastahane de öldü.

15 Temmuz günü Maltepe camiline getirilen Parti bayrağına sarılı tabutu önünde partili arkadaşları nöbet tuttular. Cenazeye Ejder İme'nin ailesi, yakınları, çeşitli il ve ilçelerden gelen SDP temsilcileri ile TİKP Başkanlık Kurulundan Hasan Yalçın, Mustafa Kemal Çamkıran ve bir grup partili katıldılar.

Partili arkadaşların elleri üzerinde taşınan Ejder'in tabutu, sikiyönetimin izin vermemesi üzerine 100 metre sonra cenaze arabasına konularak, otobüs ve arabalar eşliğinde Karşıyaka mezarlığına götürülerek toprağa verildi. Mezarı üzerine SDP il ve ilçe örgütleriince gönderilen çelenkler konuldu. TİP ve TİKP'de cenazeye çelenk göndermişlerdi.

Ejder'in Mezarı başında SDP Genel Başkanı Cenani Bıçakçı, Ejder'i ve mücadelesini anlatan bir konuşma yaparak şunları söyledi:

Kuşkusuz Ejder'deki ilkel bir insan sevgisi değildi. Yüreğinden kafasına köprü oluşturan sosyalist ideolojinin biçimlendirdiği bir insan sevgisiydi. İnsanın düşmanı faşist eşkiyaların onu hedef seçmeleri de bu yüzdendir. Ashında yıllar boyu binlerce devrimcinin canına kıyılarken seçilen asıl hedef, bu namussuzluk düzenine başkaldırma bilincine erişmekte olan halkımızdır.

Toplumun her kesiminde yer tutan ve ucu parlamentoya da uzanan, emperyalist güçlerle büyütülmüş, sivil-resmî bir halk düşmanı çetesi ile karşı karşıyayız. Bu katiller çetesinin ideolojisini, devletin resmî ideolojisi haline getirme çabaları, gün geçtikçe yoğunluk kazanıyor. Türkçe tarafından eli kanlı katillerin devletin yardımcıları olarak gösterilmesinden yılar sonra, bir işçileri bakanının aynı şeyleri söylemesi, halk düşmanlarının kazandıkları yeni mevzilerin kanıtıdır.

İçişleri bakanı, devletin yanında gösterdiği güçlerle anarşi mihraklarını kuruttuğunu söylüyor. Öyleyse her gün bunca kurban nedendir? Neden kara toprakların bağına veriyoruz

Ejder'i bu gün? Eğer İçişleri Bakanı, devleti, silahlı zorbalardan koruyuculuğunu kabul eden bir kurum olarak görüyorsa, biz böyle biçimlenen bir devletten yana değiliz.

İnsanlık ve demokrasi düşmanı grupları, devletten yana parti, devletten yana memur, devletten yana muhtar diye adlandırıp silahlandırma, anarşiyi kurutmak değil, özgürlükten yana olanların neslini kurutmak amaçlanmaktadır.

Ülkemizdeki bu yönetim çağımızın en büyük şanssızlıklarından biridir. Ama tarihe, halkımıza, bu şanssız dönemin uzun sürmediğini de yazdıracaktır.

Bu yollar böyle yürünür. Dökülen kanlarını, yitirilmiş canlarını kurduğu basamaklarla. Yüreğindeki acıyı harekete dönüştürüp, inanç tazeyerek. Böyle oluşur dostlarımızın uğruna can verdikleri güzelim dünya...

Daha sonra, SDP'nin ilk Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar da kısa bir durum değerlendirmesi yaptığı konuşmasında şöyle dedi:

Bir fitne ile karşı karşıyayız. Bu fitne her gün içimizden kurbanlar alıyor. Ejder bunlardan biri. Biz ilk kurbanımızı, 12 yıl önce Vedat Demirelioğlu ile verdik. O günden beri bu fitne devam eder. Nedir bu fitne? Kim tezgahyor bu fitneyi? Kim halkımızı sağıcı soluğu diye, alevî-sünnî diye, Kürt-Türk diye ikiye bölüp birbirine kırdırıyor? Bunda kimin ne gibi bir çıkarı var? Haritaya bir bakılırsa bu soruların yanıtı ortaya çıkar, Amerika Orta-doğu'da kesin bir egemenlik kurmak, ve Türkiye'yi de bu egemenliğin beğlisi olarak kullanmak istiyor. İçimize sokulmak istenen fitnenin nedeni budur. Bu fitnenin beyini, silahı ve kesesi Amerikadır. Ve onun içimizdeki hain işbirlikçileridir. Kahramanmaraş'ı teşahhayan onlardır. Çorum'u teşahhayan onlardır. Fatsa halkının üzerine yürüyen onlardır.

Oysa, halkımız, alıntıları ile iki lokma ekmeğinin peşinde olan namuslu güzel halkımız, alevî-sünnîsi, Kürtü-Türk'ü, uyanıkları-aldatılmışlarıyla bu vatanın evlatlarıdır. Birbirinin kardeşidir. Ölüme, öldürülmeye değil, yaşamaya, mutlu günlere susamıştır. İşte Ejder bunlardan biriydi. Uyanmış ve uyanığı için doğruları halka söylemeyi bir namus borcu bilen yiğit bir halk çocuğuydu. Halkın içinden çıkmış bir devrimciydi. Halkın mantığı ile düşünen, halkın dilini konuşan ve halkla elele yürümek için bir devrimciydi. Halkın içine fitne sokmak isteyenler, Ejder'i iste bundan dolayı boy hedefi aldılar.

Türkiye'de fitnenin Amerika tarafından teşahhlandığını ve beslenmediğini görmeden ve bunun, içimizdeki hain işbirlikçileri teşhis edilmeden, halkımızın huzura kavuşması, fitneden arınması olanaksızdır.

Ejder arkadaş, son uykunda rahat uyu. Senin hayatın pahasına yürüttüğün aydınlık uğraşı, biz sosyalist devrimciler yılmadan durmadan sür-

düreceğiz. Ta ki yurdumuz Amerikan boyunduruğundan ve onun körüklediği fitneden kurtula...

Sana saygılar, sevgiler, devrimci selamlar Ejder arkadaş...

Konuşmalar sırasında sık sık

«Ejderler Ölmez», «Faşizme karşı omuz omuza» gibi sloganlar söylendi. Daha sonra Ejder'in mezarı başında saygı duruşunda bulunuldu. Ejder Bağımsız Türkiye Sosyalizmi yolunda şehit düştü. Kaldığı yerden mücadelesini sürdüreceğiz.

Faşizm öldürmeye devam ediyor

Faşist cinayetler aralıksız sürüyor. CHP İstanbul milletvekili Abdurrahman Köksaloğlu yazıhanesinde otururken güpegündüz; Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler evinin önünde arabasının içinde güpegündüz faşistlerin açtıkları ateşle öldürüldüler. Katiller ellerini kollarını sallaya sallaya gittiler. Tam profesyonel işi cinayetler...

Yurttaşlarımızın can güvenliğini sağlayamayan devlet, cenazenin güvenliği diye birşey çıkartıp ortaya, olmadık önlemler alıyor. Kesilen, trafike kapatılan yollar, ara sokaklarda dikenli tellerden barikatlar, askerler, askerler, askerler... Davetiyeyle girilebilen cenaze törenleri...

CHP Genel Başkanı da nasılsa bu kez cenaze törenlerine katıldı, füzün-tülerini bildirdi... Kendi Milletvekilleri öldürülüyor, CHP'nin yapabildiği tek şey cenaze törenine halkı sokmamak, belli sayıda davetiye bastırmak oluyor. Kendi Milletvekillerinin cenaze törenine CHP'li üyeler katılmıyor. Hey kudretli ana muhalefet partisi hey...

Kemal Türklerin cenaze töreninde söylenen slogan «faşizme geçit yok» Faşizm daha nereye geçecek acaba?

Bu tercüme kafalılıklar, bu korkaklıklar, bu teslimiyetçi tavırlar nedir?

Sosyalist Devrim Partisi, kurulduğu yıl, faşizme mücadelesinin ancak ve ancak halkın kitle olarak faşizmin karşısına dikilmesiyle altedilebileceğini söyledi ve ısrar etti. Her faşist cinayette 2 saat iş bırakılmasını önerdi. 20 Martta DİSK ilk kez bu öneriyi uyguladığı zaman, CHP Genel Başkanı en sert biçimde karşı çıktı. CHP den ve genel başkanından hala birşeyler bekliyor olacaktı ki DİSK yöneticileri, bir daha faşist cinayetlerde kitlesele tepki göstermediler.

Ama artık cami duvarına işenmiştir. Büyük bir küstahlık ve umursamazlıkla, alay edersine Milletvekili öldürülmekte, sendika Genel Başkanı katledilmektedir.

İşçiler, Kemal Türkler'in öldürüldüğünü duyar duymaz, kendiliklerinden işlerini bırakmışlardır. Halk, kitle olarak, terörün, faşizmin karşısına dikilmeye hazır. Hep birlikte kendi can güvenliklerini korumak istemektedirler. Yapılacak tek şey vardır: Bütün demokrasiden yana olan kuruluşlar, siyasi partiler, tek tek birerler, elele verip faşizmin karşısına dikilmelidir. Faşizm hortlağı ancak böyle mezarına geri yollanır. Ölenler öldükleriyle kalmazlar.

«Üzüntülerimizi bildirmeyelim» artık, terörün karşısına kale gibi dikilelim...

Sosyalist Devrimciler

(1. Sayfadan Devam)

lerine indirilen son ve esaslı bir darbedir. Artık, yerleşmiş deyimle «komprador burjuvazi», Türkiye'de egemen sınıflar içinde tek büyük olduğunu kabul ettirmiştir. Küçük sanayiciler ve orta burjuvazi hızla eriyecektir.

Bu ekonomik gidış, şimdiki siyasi rejimi de sonunda değiştirecektir. Gelecek rejimin niteliğini, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk yığınlarının politik gücü belirleyecektir.

Sosyalist Devrim Partililer olarak tarihi sorumluluğumuz çok ağırdır. Ya başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halk yığınlarını kapsayan örgütlenmemizi tamamlayıp, tam bağımsız Türkiye Sosyalizmini kitlelere benimseterek, emekçi halkı uçuruma götüren bu rayları halkı-

mızla birlikte söküp Türkiye'nin kuruluşuna doğru döşeyeceğiz; ya da bu karmaşanın olumsuz alternatifi olan faşizm, Türkiye'nin üzerine kara bir bulut gibi çökecektir.

Faşizme karşı mücadelede de en büyük sorumluluk, yine Partimizin ve Partililerimizin omuzlarındadır. Kendilerine «devrimci», «sosyalist», «solcu» gibi etiketler yaptırmış, bilerek -bilmeyerek faşizme yardım edenlerin üzerine büyük bir kararlılıkla yürüyerek, ideolojik mücadelemizi sertleştirmeliyiz. Devrim adına, sosyalizm adına tokuzdan dumanın fermanını okutulmadığı ortamı berraklaştırmak, bizlerin birinci görevidir. Halkımızın gerçekleri görmesinde en önemli etken de ortalığın netleşmesidir.

1919 Erzurum Kongresinden 1980 Türkiye'sine

Tarihin yazdığı ilk bağımsızlık savaşı Türkiye emekçi halkı verdi. Bu savaşın ilk önemli adımı da Erzurum Kongresidir. Bundan 61 yıl önce (23 Temmuz - 7 Ağustos) toplanan Erzurum Kongresi, çalışmaları sonunda yayınladığı bir bildiriyle «ulusal iradenin egemenliği» ilkesini dile getirmekte ve «hiç bir manda ve himayenin kabul olunmayacağını» kesinlikle tüm dünyaya ilan etmekteydi...

Yıl 1980. İşgalci ve sömürgeci devletlere karşı amansız bir savaş sonucu bağımsızlığına kavuşan Türkiye emekçi halkı, bu gün yine emperyalizmin ağına düşmüş, bu gün yine bağımlı... Türkiye'den sonra, dünya bir çok ulusal kurtuluş savaşlarına sahne olmuştur. Bu savaşlar sonucu bir çok ülke bağımsızlığına kavuşurken; ulusal kurtuluş savaşlarına ilk örneği oluşturan Türkiye, giderek, uluslararası sermayenin ve onun Türkiye'deki yerli işbirlikçilerinin sömürü alanı haline gelmiştir.

Ulusal bağımsızlık için işgalci-sömürgeci devletlere karşı zorlu bir savaşa hazırlandığı bir dönemde, Erzurum Kongresi yayınladığı bildiriyle şöyle diyordu: «Milletimiz, insani ve çağdaş amaçları yükseltecek teknik, endüstriyel ve ekonomik durum ve ihtiyacımızı takdir eder. Bundan ötürü devlet ve milletimizin iç ve dış bağımsızlığımız ve vatan bütünlüğü-

müz saklı tutulmak şartıyla... milliyet esaslarına uyan ve memleketimize karşı istila emeli beslemeyen herhangi bir devletin teknik, endüstriyel ve ekonomik yardımlarını memnurlukla karşılarız. Ve böylesine adil ve insani şartları taşıyan bir barışın derhal kararlaştırılması insanların selameti ve dünyanın sükunu adına milli inancımızdır.» Ama Türkiye'de işler tam tersine gelişmiş, 1947'lerden başlayarak Türkiye, yerli burjuvazinin kendi çıkarları doğrultusunda emperyalizme bağımlı hale getirilmiştir. Kurtuluş savaşından sonra işçi, köylü, emekçi halkımızı sistemli bir şekilde iktidardan uzak tutan bürokrasi, kendi eliyle burjuvazinin palazlanmasına olanak tanımış, dahası, kendisini de saf dışı bırakan dışa bağlı burjuvazinin, emperyalizmle ele vererek, Türkiye üzerinde egemenliğini kurmasına istemese de yardımcı olmuştur. Şimdi aynı bürokrasi, CHP öncülüğünde iktidarı ele geçirmek için, emekçi halk yığınlarını, sahte «umutlar»la ve emeği sınıflara dayanan hayalci programlarla uyutmaya çalışırken, bir yandan da sermaye kesimine göz kırpmaya devam etmektedir.

1919'un çetin koşullarında toplanan Erzurum Kongresi; «Milletlerin kendi mukadderatlarını kendilerinin tayin ettikleri bu tari-

hi devirde hükümet merkezimiz de millet iradesine boyun eğmek zorundadır. Çünkü millet iradesine dayanmayan herhangi bir hükümet heyetinin kendince aldığı kararları milletçe itaate şayan bulunmadıktan başka, dışarda da itibar görmediği ve görülmeyeceği şimdiye kadar geçmiş hareket ve sonuçlarla sabit olmuştur.» derken, bugün ki iktidarlara, en büyük çoğunluğu oluşturan emekçi halkımızın çıkarları yerine, sözcülüğünü yaptıkları egemen çevrelerin çıkarlarını gözetmektedirler. Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin istemleri doğrultusunda eylemlerini de «milli irade» diye yutturmaya çalışmaktadırlar.

Kurtuluş savaşı Türkiye'sinden, gele gele, günümüzün bağımlı, hastalıklı kapitalist Türkiye'sine geldik. İşçi sınıfımızın ve emekçi halk yığınlarının iktidardan uzak tutulduğu, uzun yıllar sendikalaşma ve kendi siyasal örgütünü kurma hakkının zorla elinden alındığı bir süreç içinde geldik bu günlere. Ve bu gün Türkiye ikinci bir kurtuluş savaşı vermenin eşiğinde. Bu savaş emperyalizme karşıdır; bu savaş işbirlikçi burjuvaziye, toprak ağalarına, bürokrasiye; bu savaş faşizme karşıdır. Bu savaş işçilerin, köylülerin, emekçilerin kurtuluş savaşıdır.

Basın üzerindeki baskıları kınıyoruz

Sıkıyönetimin ilanından bu güne kadar yayını yasaklanan dergi ve gazetelerin tam sayısını bilmek olanaksız hale geldi. Çeşitli Sıkıyönetim komutanlıkları yayınladıkları bildiriyle durmadan yayını yasağı koydular. Sıkıyönetimin ilan gerekçesi Kahramanmaraş soykırımı olayıdır. Bu soykırım ile ilgili olarak yapılan soruşturma ve açılan davada sanıklar hep faşistlerdir. Savcının iddianamesinde de bu durum açıkça belirtilmiştir. Ama sıkıyönetimce yasaklanan yayımların hemen tümü sol yayınlardır. Faşistler büyük bir özgürlük içinde hertürlü yayınlarını sürdürüyorlar. Hatta günlük gazetelerinde birçok aydını öldürmeleri için hedef gösteriyorlar.

Yasaklanan yayınların arasında son günlerde günlük DEMOKRAT gazetesiyle haftalık YÜRÜYÜŞ dergisi de katıldı. Her ikisi de sorgulamalar sırasında yapılan işkence iddialarını yayınladıkları için, halk arasında telaş ve güvensizlik yarattıkları gerekçesiyle yasaklandılar. Oysa, 1. Ordu askeri mahkemesi sorgulama sırasında işkence yaptık-

ları iddiasıyla 1. Şubenin bazı polisleri hakkında soruşturma açılmasına karar verdi.

İşkence, insan hakları bildirgesinden tutun da Anayasamıza ve diğer yasalara göre yasaktır. İşkence bir suçtur. Eğer, işkence varsa, yapılacak iş, işkence

iddialarını yayımlayan gazete ve dergileri kapatmak değil, işkencenin olup olmadığını soruşturmaktır.

Demokrasiden yana basının (örneğin Cumhuriyet gazetesinin) ve basın-yayın kuruluşla-

rının (örneğin TGS'nin) yayını yasaklarının üzerinde ciddi bir biçimde durmasını beklerdik.

Sosyalist Devrim dergisi Yürüyüş ve Demokratın Ankara il sınırları içinde de yayınlanacağı günleri bekliyor.

Yeni baskı yasaları

(1. Sayfadan Devam)

milletvekilleri, sendika başkanları velhasıl her yaştan, her cinsten yurttaşımız artık öldürülmeyecek mi? Arabasıyla giderken güvenlik kuvvetlerinin dur ihtiarını duymadığı bahane edilerek yurttaşlarımız çatır çatır öldürülmeyecek mi? Ya da onbaşılar yolda sigara içerken gördükleri yurttaşlarımızı çevirip «Ramazanda oruç yemeye utanmıyor musun?» diye hakaret etmeyecekler mi artık?

Yani bu tasarılar yasallaşırince, yurdumuza can güvenli-

ği, özgürlük, demokrasi, mutluluk mu gelecek? H A Y I R. Tam tersi olacak. Bunu biz söylemiyoruz; tarih söylüyor, bilim söylüyor... Faşizmin desteklediği hükümetlerle, zavallı aciz muhalefetlerle demokrasiye değil, olsa olsa faşizme gidilir. Faşizm de hiç bir yerde ve hiç bir zaman payidar olamamıştır. Faşizme karşı mücadelede doğru yolu izleyemeyen bütün politikacılar da, faşizm tarafından ezilmişlerdir. Korkarız ki Ecevit'in akibeti de, bu gidişle öyle olacaktır.

Bütün yurttaşlar, demokrasiden, Anayasadan yana olan bütün kuruluşlar, yeni baskı yasa-

larına karşı olanca güçleriyle direnmelidir. Kitleler halinde, Anayasal bir hak olan protesto eylemleri yapılmalıdır. CHP içindeki «Bir daha Milletvekili olamamak» korkusunu yüreğinde taşımayan, yurtsever, demokrasiden yana milletvekillerinin, Genel Başkanlarına rağmen, bu baskı yasalarına karşı çıkmalarını bütün Türkiye bekliyor. Smavlarla dolu günler yaşıyoruz. İlerde tarih kişiler hakkında da, kuruluşlar hakkında da bugünlerdeki davranışlarına göre hüküm verecektir. Bunu kafamıza iyice yerleştirelim; görevimizi yapalım.

İsrail'in Kudüs'ü başkent yapışı Amerika'nın yeni bir oyunudur

İsrail yeni bir saldırıya geçti: Kudüs şehrini başkent yaptığını ilân etti. İsrail'in bugüne kadar uyguladığı soykırım politikası, işgal ettiği toprakların genişliği gözönüne alırsa, esasen İsrail'in işgal ettiği topraklar içindeki Kudüs şehrini, başkent ilanı pek önemli görülmemelidir. Ancak Kudüs olayının bir şehrin işgalinin ötesinde anlamı vardır. Kudüs üç dinde de kutsal şehir olarak bilinir. Ve bütün dünya devletlerinin kabul ettiği Birleşmiş Milletlerin bir kararıyla da, Kudüs özel statülü bir şehirdir. Bu yüzden İsrail'in bu yeni saldırısı bir anlamda bütün dünyaya kafa tutmaktır.

İsrail'in esas görevinin Amerika'nın Ortadoğudaki petrol ve askeri çıkarlarını korumak olduğu gözardı edilmeden olaya bakılırsa, bu yeni saldırının da nedeni bulunur. Amerika, Ortadoğuda, İran devrimiyle önemli ölçüde güç yitirmiştir. Ayrıca, her geçen gün, Filistin halkının yurtlarına kavuşmak için kurdukları, Filistin Kurtuluş Örgütü dünyadaki saygınlığını arttırmaktadır. Önceleri, Batı kaynaklarında «asiler», «çeteler» diye tanımlanan Filistin direnişçileri, bugün, FKÖ ile bir bağımsız devlet muamelesi görmektedirler. FKÖ'nün her başarısı ABD'nin çıkarlarına indirilmiş bir şamardır. Bu nedenle de ABD ve İsrail FKÖ'nün artan prestijine darbe indirmeyi planlamış ve son saldırıyı düzenlemişlerdir. Ama, tarihin ışığında bakıldığında İsrail gibi yapay, yudruk ve emperyalizmin maşası, soykırımı devlet politikası olarak benimsemiş bir devletin, yıkılıp yok olması kaçınılmazdır.

Kudüs olayıyla ilgili olarak Türkiye'de de ilginç işler oluyor. İslâm âleminin en gerici kanadıyla sürekli işbirliği içinde olan MSP, kalkıp Kudüs'le ilgili gensoru veriyor... İsrail'le ilişkilerin kesilmesini istiyor. Bir yandan Suudi Arabistan kralıyla, oradan da Amerikan petrol şirketi Aramco'yla içli dışlı olacaksın, bir yandan da Filistinlilerin davasına sahip çıkmaya kalkışacaksın... Bu çelişkiyi Erbakan bile yutturamaz...

Hükümetin tutumu da Erba-

kan kadar komiktir. Amerikayla ikili anlaşmalar imzalamış, üsler anlaşmasını tazelemiş, NATO'nun en sadık üyesi Demirel hükümeti, İsrail'in Kudüs'ü işgal olayını ilk kınayan devlet oluyor. Ve bununla da övünmeye kalkıyor. Hemen hatırlatalım bu kınama kervanına Amerika da katılmıştır...

Ortadoğu ve İsrail konusunda Türkiye'nin tek doğru ve olumlu tavrı, 29 Kasım 1947'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda İsrail devletinin kuruluşu için yapılan oylamada red oyu vermesidir. Ama hemen ardından yapılan İsrail'le ilgili başka oylamada İsrail yanında oy kullanmıştır. Bunun tek nedeni vardır. Türkiye Turuman doktrinini uyarınca Amerikayla ikili anlaşmalar imzalamış ve bağımsız davranma olanağını tümüyle yitirmiştir. Bu gün de Amerikayla imzalanmış bulunan ikili anlaşmalar feshedilmeden, NATO'dan çıkmadan ne CHP ne AP ne de başka bir burjuva partisi, Filistin halkının kurtuluş mücahadesinin yanında yer alamaz.

Burada tarihten bir hatırlatma yapmakta yarar var: 29 Kasım 1947'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda İsrail devletinin kurulması için yapılan oylamada Sovyetler Birliği İsrail'in kurulması için oy vermiştir. Amerika ve batılı emperyalistlerle elele binlerce yıldır ülkelerinde yaşayan Filistin ulusunu yok etmek ve dünyanın dört bucağundan gelme yahudileri Filistine yerleştirmek için, Sovyetler Birliği olumlu oy kullanıyor. Resmî demeçlerinde «Proleterya Enternasyonalizmi», ulusların kendi kaderlerini kendi tayin hakkı gibi parlak sloganlar kullananların, nasıl kendi ulusal çıkarları doğrultusunda davranışlarının çarpıcı bir örneğidir.

Sosyalist Devrim Partisi, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yurtlarını kurtarmak için verdikleri savaşı saygıyla karşılar, onların bütün devletlere karşı kışkırıcılığıyla savundukları bağımsızlıklarına kısa zamanda kavuşmalarını diler. Kudüs olayıyla ilgili olarak Türkiye'de yapılan işleri de tebessümle karşılar.

FATSA'DA DEVLET TERÖRÜ

Demokrasi düşmanları, demokrasiye vebadan korkar gibi, kanserden korkar gibi korkarlar. Ama bu korkularını açıkça söylemezler. Onlar da demokrasiden yanadır. Yalnız bir şartla: Bu demokrasinin kurallarını kendileri koyacaklardır ve bu demokrasi kendi çıkarları için çalışacaktır. «Halkın, halk için, halk tarafından yönetilmesi» falan, sadece miting meydanlarında ya da bayram törenlerinde söylenen güzel laflardır.

İşte günlerce gazeteleri, televizyonu meşgul eden «Fatsa Olayı»nın aslı faslı, Fatsa halkının demokrasiyi gerçek anlamıyla uygulamaya kalkmasından ibarettir. Fatsa'da belediye seçimleri yapılmış, belediye başkanlığını Fikri Sönmez adında bir emekçi kazanmıştır. Fikri Sönmez demokrasiyi «demokrat» olduğunu söyleyen egemen çevreler gibi anlamamış, halkın/doğrudan yönetimi demokrasidir deyip, uygulamaya geçmiştir. Fatsa'nın her mahallesinde halk komiteleri kurulmuş, o mahallede oturan bütün Fatsa'lılar, genç-ihliyi, kadını-erkeği bir araya gelip, mahallenin ihtiyaçlarını tesbit etmişler ve bu ihtiyaçları da belediyeye bildirmişlerdir. Belediye başkanı her mahalleden komiteler yoluyla gelen istekleri, komitelerin de katıldığı toplantılarla sıralamaya ve karşılamaya çalışmıştır. Örneğin: Halka kömür mü dağıtılacak? Her evin kömür ihtiyacı hep birlikte saptanmış, hiç bir hileye hurdaya meydan verilmemiş, hiç bir üçkağıtçıya, aracıya para kaptırılmadan sırayla, düzenli olarak belediye tarafından kömür dağıtılmıştır. Herhangi bir mahallede bir vurguncu gizli deposuna mal mı istiflemeye kalkmış? O mahallenin halkı toplamp durumu değerlendirmiş, komite vasıtasıyla belediyeye istifçilik haber verilmiş, belediye başkanı başta olmak üzere halk hep birlikte gizli depoyu basarak, çıkan mallara el konulmuştur. El konulmuş dediysek, istifçiyi resmî rayç üzerinden parası ödenerek el konulmuştur. Bir mahalleye yol mu yapılacak, su mu getirilecek? Halk yine belediye ile birlikte sorununu çözümlenmiş. Belediye meclisi ve encümen toplantıları gizli kapılar ardında değil, bütün Fatsa'lılara açık olarak yapılmış, Fatsa'nın en uzak sokaklarına bile hoparlörler konularak, toplantılarda kimin neyi savduğunu Fatsa'lıların öğrenmesi sağlanmış.

İşte sağcı basın «Terzi Fikri Düzeni» diye günlerce feryat ettikleri uygulama bu. Demirel'in Ankara sıkıyönetim komutanının elinden alıp Ordu'ya vali yaptığı adamcağız, Terzuların gazetesinin ve diğer patronlarının ve de «demokrat(!)» Demirel'in

hoşuna gitmek için «Nokta Operasyonu» düzenledi. Binlerce asker, zırhlı araçlar, yüzlerce polis ve bir takım yüzü maskeli neidüğü belirsiz kişilerle yürütülen operasyon sonunda, resmî kaynaklara göre 450 kişi önce gözaltına alınıp bir sürü sorgu-sualden sonra sadece 7 kişi hakkında dava açılmasına karar verildi. Hakkında dava açılanlar da, TCK'nın ünlü maddeleriyle değil, kıyıda köşede kalmış maddeleriyle suçlanıyorlar. Onun için şimdilik bir şey demiyelim. Ama «Nokta Operasyonu»ndan önce ve operasyon sırasında sağ basın, devletin resmî ağzı, devletin televizyonu neler neler demediler... Zannedersiniz, Ay'dan mı Merih'den mi nereden geldiği belli olmayan bir takım yaratıklar, Karadeniz'in bu şirin ilçesi Fatsa'yı işgal etmişler, yepyeni bir devlet kurmuşlar, giriş-çıkış pasaportlamış, zavallı Fatsa halkı işgalcilerin kamçıları altında inim inim inliyor. Bu Terzi Fikri Anayasamızı tebdil, tağyir ve hatta ilgadan, gün geçirmeden kafası kesilecek bir melûn olup, koskoca son Türk devleti ne güne durur, derhal harekete geçilerek Fatsa halkı kurtarılmalıdır diye feryat ettiler.

Başbakan Demirel gözlerini devire devire televizyondan açıkladı: «Fatsa'nın üzerine gidilecektir.» Aynı Demirel meşhur operasyondan sonra, yüzü maskeli kişilerin hakkında tutuklama kararı olan faşistler olduğunu, bunların niçin yüzünü kapattığını soran gazetecilere «Ayıp etmişler» dedi. Evet ayıp etmişler. Ama ayıp eden kim?...

Yüzü maskellerin kimliğini, evine arama yapmaya gelen devletin güvenlik kuvvetlerinin yanında faşistin yüzünden maskeyi çeken Fatsa'lı bir genç kız ortaya çıkardı. Fatsa'lılar hiç kimseye «işgal altındaydık, kurtulduk» demediler. Hiç bir silah da patlamadı operasyon sırasında. Ama hükümetin yeni işçileri Bakanı «Fatsa işi bitmedi» diyor. «Devletin güvenlik kuvvetleri orada duracaktır» diyor. Bütün Türkiye ve Fatsa halkı olayları ibretle, dikkatle izliyor, düşünüyor ve kendi kendine bir karar veriyor.

Bir olay daha var Fatsa ili ile ilgili: Ünlü Ana Muhalefet Partimiz(!) CHP'nin Ordu milletvekilleri, operasyon sırasında Fatsa'ya kadar geliyorlar ama güvenlik kuvvetleri onları Fatsa'ya sokmuyor. Milletvekilleri de gidip Demirel'in vali yaptığı Reşat Akkaya'dan izin alıp Fatsa'ya öyle giriyorlar. Her halde İsmet Paşa'nın yattığı yerde kemikler sızlamıştır. Malûm ya bir tarihte Paşayı da Kayseri'nin Yeşilhisar ilçesine sokmama-ya kalkmışlardı... Halk bunları da izliyor ve düşünüyor.

Sahibi: SDP adına Genel Başkan
CENAN BIÇAKÇI

Yayın Yönetmeni:
AYDIN KÖYMEN

Abone Koşulları:
Yıllık, 100 TL. - 6 Aylık, 50 TL.

Telefon: 29 10 42, ANKARA

DEVİRİM

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
UĞUR CANKOCAK

Yönetim ve Yazışma Adresi:
Sümer Sokak No. 9/9
Yenişehir - ANKARA

Abone Bedellerinin Posta Çekli:
120677 No.'ya yatırılması

Diği - Baskı:
Osmanlı Matbaası,
Cağaloğlu - İSTANBUL